

[Fibiger.]

paa Grund af det, som Pengene er tænkt anvendt til, saa er det kun ud fra den Betragtning, at vi ønsker ikke at forhøje Ejendomsskatterne. Hvis det er saadan — og det mener jeg ogsaa —, at det er nødvendigt, at der ydes nogen Hjælp til Sønderjylland, og man mangler Penge dertil, er vi villige til paa anden Maade at stille dem til Raadighed.

Da den ærede Ordfører for Partiet Venstre (Pinholt) har givet til Kende, at Venstre ikke ønsker at medvirke til Lovens Gennemførelse, og jeg ogsaa erklærer, at vi ikke ønsker at være med til Lovforslagets Gennemførelse, saa er der jo ikke megen Udsigt til, at det kan blive gennemført, i hvert Fald i det andet høje Ting, og derfor synes jeg ikke, der er saa megen Anledning til at komme ind paa en længere Debat her om Forholdene. Det er kun saa bedrøveligt, at hver Gang Regeringen fremsætter et Lovforslag, som det lader til, man kan samles om, som nu f. Eks. Konverteringsforslaget, saa kommer man straks og knytter noget til, som man paa Forhaand kunde sige sig selv næsten umuligere det.

Det er ikke det eneste Tilfælde, men saadan har vi stadig haft det nu i Efteraaret: Hver Gang, der er kommet et Forslag, som man kunde synes aabnede Mulighed for, at der kunde bringes Hjælp til forskellige Erhverv, er man der med Forslag, som knyttes til, og som ikke kan gennemføres, og dermed falder det hele bort. Jeg ved ikke, om det er Regeringens Mening at fremture paa samme Maade ogsaa nu ved Konverteringen og fastholde, at dette Forslag her skal følge med, for saa maa det jo gaa saadan, at intet af dem kan blive gennemført.

Jørgen Jørgensen: Det ærede Medlem, der nu sluttede, var selvfølgelig imod, at Grundskatterne forhøjedes. Det er der ikke noget nyt i, det har de Konservative altid været, men det ærede Medlem er ogsaa bekymret over, at dette Forslag har en vis Sammenhæng med Forslaget om Konvertering. Jeg tror dog, at det ærede Medlem maa indrømme det sagligt berettigede i Tanken med Forslaget. Naar man giver en Række Grundejere en Lettelse gennem en Rentenedsættelse, som der i og for sig ikke er nogen økonomisk saglig Begrundelse for at give dem, men som de faar som en Følge af den samlede Konvertering, der finder Sted, saa vil det dog kun være ganske rimeligt, at disse Grundejere i Byerne især, der faar en betydelig Lettelse gennem Kon-

verteringen, paa anden Maade yder en Støtte til Samfundet til Gengæld for den Lettelse, de opnaar.

Det undrede mig, som sagt, ikke, at Det konservative Folkeparti stod paa det Standpunkt. Derimod undrede det mig i nogen Grad, at det ærede Medlem Hr. Pinholt fuldkommen har glemt sin Børnelærdom paa dette Punkt — det ærede Medlem har dog tidligere været en udmærket Talsmand for det offentlige Ret til Grundværdierne her i Landet. Den Fremstilling, det ærede Medlem gav af dette Lovforslag, naar det ærede Medlem siger, at man tilsigter her at beskære Landbruget for den Fordel, der kunde ligge i en Nedsættelse af Renten, er jo ikke rigtig.

Jeg ved ikke, om det ærede Medlem deler det Synspunkt, som blev gjort gældende fra konservativ Side, at Grundejerne i Byerne skulde have forlods Krav paa at faa en Lettelse i Rentebyrden, uden at der skulde være nogen Begrundelse for, at der af disse blev ydet et Bidrag paa anden Maade, men naar det ærede Medlem vender sig imod Forslaget af Hensyn til Landbruget og siger, at det opsluger den Lettelse, som Landbruget paa anden Maade faar, saa er det jo ikke rigtigt. For Forudsætningen for, at den Stigning i Grundskatterne, som her er Tale om, indtræder for Landbrugets Vedkommende, er, at Forrentningsprocenten stiger til 3,5. Nu kan det naturligvis diskuteres, om Grænsen skal være 3,5 eller maaske et lidt højere Tal; det er jo ikke noget principielt afgørende, men det afgørende i Forslaget er dette, at man siger, at den Lettelse i Rentebyrden, der her gives, maa ikke kunne bundfælde sig i højere Prioriteter.

Saa meget skulde vi have lært af det, der er sket i disse Aar, at det er i allerhøjeste Grad i det danske Landbrugs egen Interesse, at man under kommende Tidens gunstige Konjunkturer hindrede, at disse Konjunkturer bundfælder sig i øget Gæld for den Slægt, der kommer efter. Men Venstre har altsaa ikke lært saa meget, og det ærede Medlem Hr. Pinholt har ikke lært saa meget, at det vilde have været en langt gunstigere Stilling for det danske Landbrug i Dag, om de højere Priser i Krigsaarene ikke paa samme Maade havde bundfældet sig i højere Ejendomspriser og højere Prioriteter, men i højere Grad var blevet inddraget af det offentlige for at undgaa en Del af de tyngende Skatter, Samfundet i Dag har.

Den Fremstilling, det ærede Medlem Hr. Pinholt vilde give af, at man nu opkrævede nye Skatter og derved forøgede